॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

चात्वांलाद्धिष्णियानुपं वपति योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं यज्ञस्यं सयोनित्वायं देवा वै यज्ञम्पराजयन्त तमाग्नींध्रात्पुन्रपांजयन्नेतद्वे यज्ञस्यापंराजितं यदाग्नींध्रं यदाग्नींध्राद्धिष्णियान् विहरंति यदेव यज्ञस्यापंराजितं ततं प्वैनम्पुनंस्तनुते पराजित्येव खलु वा पृते यंन्ति ये बंहिष्पवमानः सर्पन्ति बहिष्पवमाने स्तुते॥१॥

आहाग्नींदग्नीन् वि हंर ब्रहिः स्तृणाहि पुरोडाशाः अलं कुर्वितिं यज्ञमेवापजित्य पुनस्तन्वाना यन्त्यङ्गांरैर्द्वे सर्वने वि हंरति शलाकांभिस्तृतीयर् सशुऋत्वायाथो सम्भरत्येवैनुद्धिणिया वा अमुष्मिल्लोंके सोमंमरक्षन्तेभ्यो-ऽिष सोममाहंरन्तमंन्ववायन्तम्पर्यविशन् य एवं वेदं विन्दतें॥२॥

परिवेष्टार्न्ते सोमपीथेन व्यार्ध्यन्त ते देवेषुं

सोमपीथमैंच्छन्त तां देवा अंब्रुवन्द्वेद्वे नामंनी कुरुध्वमथ् प्र वाप्स्यथ् न वेत्यग्नयो वा अथ् धिष्णियास्तस्माँद्विनामाँ ब्राह्मणोऽर्धुकस्तेषां ये नेदिष्ठम्पूर्यविश्वन्ते सोमपीथं प्राप्नुवन्नाहवनीयं आग्नीधीयो होत्रीयो मार्जालीयस्तस्मात्तेषुं जुह्वत्यतिहाय वषंद्वरोति वि हि॥३॥

पुत सोमपीथेनार्ध्यन्त देवा वै याः प्राचीराहुंतीरजुंहवुर्ये पुरस्तादसुंरा आस्नार्श्ताभिः प्राणंदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुंरा आस्नतारस्ताभिरपानुदन्त प्राचीरन्या आहुंतयो हूयन्ते प्रत्यङ्कःसीनो धिष्णियान्व्याघारयति पश्चाचैव पुरस्तांच् यजमानो भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीः॥४॥

जायन्ते प्राणा वा एते यद्धिष्णिया यदेष्वर्यः प्रत्यिङ्घिष्णियानित्सर्पेत्प्राणान्थ्सं केर्षेत्प्रमायुंकः स्यान्नाभिवां एषा यज्ञस्य यद्धोतोर्धः खलु वे नाभ्यै प्राणो- ऽवांङपानो यदेष्वर्युः प्रत्यङ्गोतांरमित्सर्पेदपाने प्राणं देध्यात् प्रमायुंकः स्यान्नाध्वर्युरुपं गायेद्वाग्वींयों वा अध्वर्युर्यदेष्वर्युरुप्गायेदुद्गात्रे॥५॥

वाच् सम्प्र येच्छेदुप्दासुंकास्य वाख्स्याँद्वह्मवादिनों वदन्ति नासईस्थिते सोमें ऽध्वर्युः प्रत्यङ्ख्सदोऽतीयादथं कथा दाँक्षिणानि होतुंमेति यामो हि स तेषां कस्मा अहं देवा यामां वायामां वानुं ज्ञास्यन्तीत्युत्तरेणाग्नीं प्रं प्रीत्यं जुहोति दाक्षिणानि न प्राणान्थ्सं कर्षति न्यंन्ये धिष्णिया उप्यन्ते नान्ये यान्निवपंति तेन तान्प्रीणाति यान्न निवपंति यदंनुदिशति तेन तान्॥६॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकायं हूयन्ते यहैं सर्जनानि द्वाभ्यां गार्हंपत्ये जुहोति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्या आग्नींध्रे जुहोत्यन्तरिक्ष एवा ऋंमत आहवनीये

स्तुते विन्दते हि वीयन्ते प्रतीचीरुद्गात्र उप्यन्ते चतुर्दश च॥१॥॥————[१]

जाराध्र जुहात्य-तारक्ष पुवा क्रमत आहवनाय जुहोति सुवर्गमेवेनं लोकं गमयित देवान् वै सुंवर्गं लोकं यतो रक्षा रस्यजिघा रस्नन्ते सोमेन् राज्ञा रक्षा रस्यपहत्याप्तमात्मानं कृत्वा सुंवर्गं लोकमायत्रक्षंसामनुंपल सोमों भवत्यर्थ॥७॥

वैसर्जनानि जुहोति रक्षंसामपंहत्यै त्व सोम तनूकृन्य इत्यांह तनूकृद्धेष द्वेषौभ्योऽन्यकृतेभ्य इत्यांहान्यकृतानि हि रक्षा रेस्युरु युन्तासि वर्रूथमित्यांहोरु णंस्कृधीति वावैतदांह जुषाणो अप्तराज्यंस्य वेत्वित्यांहाप्तुमेव यजमानं कृत्वा सुंवर्गं लोकं गंमयति रक्षंसामनुंपलाभाया सोमं ददते॥८॥

आ ग्राक्ण आ वांयव्यांन्या द्रोणकलृशमृत्पत्नीमा नंयन्त्यन्वनार्रस् प्र वंतियन्ति यावंदेवास्यास्ति तेनं सह सुंवर्गं लोकमेति नयंवत्य्र्चाग्नींध्रे जुहोति सुवर्गस्यं लोकस्याभिनींत्ये ग्राक्णों वायव्यांनि द्रोणकलृशमाग्नींध्र उपं वासयति वि ह्येनं तैर्गृह्णते यथ्सहोपंवासयेदपुवायेतं सौम्यर्चा प्र पांदयति स्वयां॥९॥

पुवैनं देवतंया प्र पांदयत्यदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद् आ सीदेत्यांह यथायजुरेवैतद्यजंमानो वा एतस्यं पुरा गोप्ता भंवत्येष वो देव सवितः सोम् इत्यांह सवितृप्रंसूत एवैनं देवतांभ्यः सम्प्र यंच्छत्येतत्त्व र सोम देवो देवानुपांगा इत्यांह देवो ह्येष सन्॥१०॥

देवानुपैतीदमहम्मंनुष्यों मनुष्यांनित्यांह मनुष्यो ई ह्यंष सन्मंनुष्यांनुपैति यदेतद्यजुर्न ब्रूयादप्रंजा अपृशुर्यजंमानः स्यात्सह प्रजयां सह रायस्पोषेणेत्यांह प्रजयैव पृशुभिः सहेमं लोकमुपावर्तते नमों देवेभ्य इत्याह नमस्कारो हि देवानाई स्वधा पितृभ्य इत्याह स्वधाकारो हि॥११॥

पितृणामिदमहं निर्वर्रणस्य पाशादित्यांह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽग्ने व्रतपत आत्मनः पूर्वा तनूरादेयेत्यांहुः को हि तद्वेद यद्वसीयान्थ्य्वे वशे भूते पुनर्वा ददांति न वेति ग्रावांणो वै सोमंस्य राज्ञों मलिसुसेना य एवं विद्वान्ग्राव्णण आग्नींध्र उपवासयंति नैनंम्मलिसुसेना विन्दति॥१२॥

अथं ददते स्वया सन्थ्संधाकारो हि विन्दित॥२॥॥———[२]
वैष्णाव्यर्चा हुत्वा यूप्मच्छैति वैष्णावो वे देवतंया यूपः

स्वयैवैनं देवत्याच्छैत्यत्यन्यानगां नान्यानुपांगामित्याहाति ह्यन्यानेति नान्यानुपैत्यवीका परैरविदम्परोऽवंरैरित्यांहार्वाग्ध्येर परोवंरैस्तं त्वां जुषे॥१३॥

वैष्णुवं देवयुज्याया इत्यांह देवयुज्यायै ह्येंनं जुषतें देवस्त्वां सिवता मध्यांनक्तित्यांह तेजंसैवैनंमनक्त्योषंधे त्रायंस्वैन्ड् स्विधंते मैनर् हिश्सीरित्यांह वज्रो वे स्विधंतिः शान्त्यै स्विधंतेर्वृक्षस्य बिभ्यंतः प्रथमेन शकंलेन सह तेजः पर्रा पतित् यः प्रथमः शकंलः परापतेत्तमप्या हंरेथ्सतें जसम्॥१४॥

पुवैन्मा हंरतीमे वै लोका यूपाँत्प्रयतो बिंभ्यति दिवमग्रेण मा लेखीर्न्तरिक्षम्मध्येन मा हिर्स्मीरित्यांहैभ्य पुवैनं लोकभ्यः शमयति वनस्पते शतवंलशो वि रोहेत्याव्रश्चने जुहोति तस्मादाव्रश्चनाद्वृक्षाणाम्भूयार्स्स् उत्तिष्ठन्ति सहस्रंवल्शा वि वयर रुहेमेत्यांहाशिषंमेवैतामा शास्तेऽनंक्षसङ्गम्॥१५॥

वृश्चेद्यदेक्षस्ङ्गं वृश्चेदंधईषं यजंमानस्य प्रमायुंक इ स्याद्यं कामयेताप्रतिष्ठितः स्यादित्यांरोहं तस्मै वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामप्रतिष्ठितोऽप्रतिष्ठित एव भवित यं कामयेतापृशः स्यादित्यंपूणं तस्मै शुष्कांग्रं वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामपश्च्यो-ऽपृशुरेव भवित यं कामयेत पशुमान्थस्यादितिं बहुपूणं तस्मै बहुशाखं वृश्चेदेष वै॥१६॥

वनस्पतीनाम्पश्रव्याः पशुमानेव भेवति प्रतिष्ठितं वृश्चेत्प्रतिष्ठाकांमस्यैष वै वनस्पतीनां प्रतिष्ठितो यः समे भूम्यै स्वाद्योने रूढः प्रत्येव तिष्ठति यः प्रत्यङ्कःपंनत्स्तं वृश्चेथ्स हि मेधंमुभ्युपंनतः पश्चारित्वें तस्मै वृश्चेद्यं कामयेतोपैन्मुत्तरो यज्ञो नंमेदिति पश्चौक्षरा पङ्काः पाङ्को यज्ञ उपैन्मुत्तरो यज्ञः॥१७॥

नमति षर्डरित्रं प्रतिष्ठाकामस्य षड्वा ऋतवे ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठति सप्तारंत्रिम्पशुकांमस्य सप्तपंदा शक्तरी पशवः शक्तरी पश्नेवावं रुन्धे नवारित्रं तेर्जस्कामस्य त्रिवृता स्तोमेन सम्मितं तेर्जस्त्रिवृत्तेजस्व्येव भंवत्येकांदशारित- मिन्द्रियकांमस्यैकांदशाक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियाव्येव भवति पश्चंदशारित्रम्भातृंव्यवतः पश्चदशो वज्रो भ्रातृंव्याभिभूत्यै सप्तदंशारितं प्रजाकांमस्य सप्तदशः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्या एकंवि शत्यरिलं प्रतिष्ठाकांमस्यैक- विश्शः स्तोमांनां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या अष्टाश्रिभवत्यष्टाक्षंरा गायत्री तेजों गायत्री गांयत्री यंज्ञमुखं तेजंसैव गांयत्रिया यंज्ञमुखेन सम्मितः॥१८॥

जुषे सर्तेजस्मनंक्षसङ्गं बहुशाखं वृंश्चेदेष वै यज्ञ उपैन्मुत्तंरो यज्ञ आस्या एकात्रविर्शतिश्चं॥३॥॥————[3]

पृथियौ त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वेत्यांहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षंति पराँश्चं प्रोक्षंति परांङिव हि सुवर्गो

लोकः क्रूरमिव वा एतत्करोति यत्खनत्यपोवं नयति

शान्त्यै यवंमती्रवं नयत्यूर्वे यवो यजंमानेन यूपः सम्मितो यावांनेव यजंमानस्तावंतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति॥१९॥

पितृणा स्यदंनम्सीतिं ब्रहिरवं स्तृणाति पितृदेवृत्य १ १ होतद्यत्रिखांतं यद्वरहिरनंवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवृत्यों निखांतः स्याद्वरहिरंवस्तीर्यं मिनोत्यस्यामेवनंम्मिनोति यूपशक्लमवांस्यित् सर्तेजसमेवनंम्मिनोति देवस्त्वां सिवृता मध्यांनिक्वत्यांह् तेजंसैवेनंमनिक्त सुपिप्पृलाभ्यस्त्वौषंधीभ्य इतिं चषालं प्रति॥२०॥

मुश्चिति तस्माँच्छीर्षत ओषंधयः फर्लं गृह्णन्त्यनिक्ति तेजो वा आज्यं यजमानेनाग्निष्ठाश्चिः सम्मिता यदंग्निष्ठा-मश्चिमनिक्ति यजमानमेव तेजंसानक्त्यान्तमेनक्त्यजमानमेव यजमानमे तेजंसानक्ति सर्वतः परि मृश्तत्यपंरिवर्गमेवा-स्मिन्तेजो दधात्यदिवर्श्व स्तभानान्तरिक्षम्पृणेत्यांहैषां लोकानां विधृत्यै वैष्णव्यर्चा॥२१॥

कल्पयति वैष्ण्वो वै देवतया यूपः स्वयैवैनं देवतया कल्पयति द्वाभ्यां कल्पयति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै यं कामयेत् तेजंसैनं देवतांभिरिन्द्रियेण् व्यर्थयेयमित्यंग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयांदित्थं वेत्थं वातिं नावयेत्तेजंसैवैनं देवतांभिरिन्द्रियेण् व्यर्धयित् यं कामयेत् तेजंसैनं देवतांभिरिन्द्रियेण् समर्धयेयमिति॥२२॥

अग्निष्ठां तस्याश्रिंमाहवनीयेंन् सम्मिन्यात्तेजंसैवैनं देवतांभिरिन्द्रियेण समर्धयित ब्रह्मविनं त्वा क्षत्रविन्मित्यांह यथायजुरेवैतत्परि व्ययत्यूर्ग्वे रंशना यजमानेन् यूपः सम्मितो यजमानमेवोर्जा समर्धयित नाभिद्घ्रे परि व्ययित नाभिद्घ्रे प्रवासमा ऊर्जं दधाति तस्मौन्नाभिद्घ्र ऊर्जा भुंअते यं कामयेतोर्जनम्॥२३॥

व्यर्धयेयमित्यूर्ध्वां वा तस्यावांचीं वावोहेदूर्जैवैनं व्यर्धयिति यदिं कामयेत् वर्षुंकः पूर्जन्यः स्यादित्यवांचीमवोहे- द्वृष्टिंमेव नि यंच्छति यदिं कामयेतावंर्षुकः स्यादित्यूर्ध्वामुदूहेद्वृष्टिंमेवोद्यं पितृणां निखातम्मनुष्यांणामूर्धं निखातादा रंशनाया ओषंधीना रश्ना विश्वेषाम्॥२४॥

देवानांमूर्ध्व रेशनाया आ चुषालादिन्द्रंस्य चुषाल रे साध्यानामितंरिक्त र स वा एष संवदेवत्यों यद्यूपो यद्यूपे-म्मिनोति सर्वा एव देवताः प्रीणाति युज्ञेन वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तेंऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभंविष्यन्तीति ते यूपेन योपयित्वा सुंवर्गं लोकमायन्तमृषयो यूपेनैवानु प्राजानन्तद्यूपंस्य यूप्त्वम्॥२५॥

यद्यूपंम्मिनोतिं सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्ये पुरस्तांन्मिनोति पुरस्ताद्धि यज्ञस्यं प्रज्ञायतेऽप्रंज्ञात् १ हि तद्यदतिंपन्न आहुरिदं कार्यमासीदितिं साध्या वै देवा यज्ञमत्यंमन्यन्त तान् यज्ञो नास्पृंशत्तान् यद्यज्ञस्यातिंरिक्तमासीत्तदंस्पृश्- दतिंरिक्तं वा एतद्यज्ञस्य यदग्नाविग्नम्मंथित्वा प्रहरत्यतिंरिक्तमेतत्॥२६॥

यूपंस्य यद्ध्वं च्षालात्तेषां तद्भांग्धेयं तानेव तेनं प्रीणाति देवा वै सङ्स्थिते सोमे प्र सुचोहंर्न्प्र यूपं तेंऽमन्यन्त यज्ञवेश्नसं वा इदं कुर्म् इति ते प्रंस्तरङ् स्रुचान्निष्क्रयंणमपश्यन्थ्स्वरुं यूपंस्य सङ्स्थिते सोमे प्र प्रस्तर हरंति जुहोति स्वरुमयंज्ञवेशसाय॥२७॥

दुधाति प्रत्यृचा समर्धयेयमित्यूर्जैनं विश्वेषां यूपत्वमतिरिक्तमेतद्विचंत्वारि॰शच॥४॥॥🗕 [४]

साध्या वै देवा अस्मिल्लोंक आंसन्नान्यत्किंचन मिषतें-ऽग्निमेवाग्नये मेधायालंभन्त न ह्यंन्यदांलुम्भ्यंमविंन्दन्ततो वा इमाः प्रजाः प्राजांयन्त यदुग्नावृग्निम्मंथित्वा प्रहरंति प्रजानां प्रजननाय रुद्रो वा एष यद्ग्निर्यजीमानः पृशुर्यत्पृशुमालभ्याग्निम्मन्थैद्रुद्राय यजीमानम्॥२८॥

अपि दध्यात्प्रमायुंकः स्यादथो खल्वांहुर्ग्निः सर्वा देवतां ह्विरेतद्यत्पश्रिति यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थिति ह्व्यायैवासंत्राय सर्वा देवतां जनयत्युपाकृत्यैव मन्थ्यस्तन्नेवालेब्धं नेवानांलब्धम्ग्नेर्जनित्रंमसीत्यांहाग्नेर्ह्यंतज्ञनि

वृषंणौ स्थ इत्यांह वृषंणौ॥२९॥

ह्यंतावुर्वश्यंस्यायुर्सीत्यांह मिथुन्त्वायं घृतेनाक्ते वृषंणं दधाथामित्यांह् वृषंण्ड् ह्यंते दधांते ये अग्निङ्गांयत्रं छन्दोऽनु प्र जांयस्वेत्यांह् छन्दोभिरेवैनम्प्र जनयत्यग्नयं मध्यमांनायान् ब्रूहीत्यांह सावित्रीमृचमन्वांह सवितृप्रंसूत एवैनंम्मन्थित जातायांन् ब्रूहि॥३०॥

प्रह्रियमांणायानुं ब्रूहीत्यांह् काण्डेकाण्ड पुवैनं क्रियमांणे समर्धयित गायत्रीः सर्वा अन्वांह गायत्रछंन्दा वा अग्निः स्वेनेवैनं छन्दंसा समर्धयत्यग्निः पुरा भवंत्यग्निम्मंथित्वा प्र हंरित तौ सम्भवंन्तौ यर्जमानम्भि सम्भवतो भवंतं नः समनसावित्यांह् शान्त्यै प्रहृत्यं जुहोति जातायैवास्मा अन्नमिपं दधात्याज्यंन जुहोत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यदाज्यंम्प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयत्यथो तेजंसा॥३१॥

यजंमानमाह् वृषंणो जातायानुंबृह्मप्यष्टादंश च॥५॥॥————[५]

ड्षे त्वेतिं ब्रहिरा दंत्त ड्रच्छतं इव् ह्यंष यो यजंत उपवीर्सीत्याहोप ह्यंनानाकरोत्युपो देवान्दैवीर्विशः प्रागुरित्यांह् दैवीर्ह्यंता विशंः स्तीर्देवानुंपयन्ति वहींरुशिज इत्यांहिर्त्विजो वे वह्नंय उशिज्स्तस्मादेवमांह् बृहंस्पते धारया वसूनीतिं॥३२॥

आह् ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवासमैं पृश्नवं रुन्दे ह्व्या ते स्वदन्तामित्यांह स्वदयंत्येवैनान्देवं त्वष्ट्वंसुं रुण्वेत्याह त्वष्टा वै पंशूनाम्मिथुनाना रूपकृद्रूपमेव पृशुषुं दधाति रेवंती रमध्वमित्यांह पृशवो वै रेवतीः पृशूनेवासमैं रमयति देवस्यं त्वा सवितुः प्रसुव इति॥३३॥

रशनामा दंते प्रसूत्या अश्विनौर्बाहुभ्यामित्यांहाश्विनौ हि देवानांमध्वर्य आस्तां पूष्णो हस्ताम्यामित्यांह यत्यां ऋतस्यं त्वा देवहविः पाशेना रंभ इत्यांह सत्यं वा ऋतश् सत्येनैवेनंमृतेना रंभतेऽक्ष्णया परि हरित वध्यश् हि प्रत्यश्चं प्रतिमुश्चन्ति व्यावृंत्त्यै धर्षा मानुंषानिति नि युंनक्ति धृत्यां अद्भाः॥३४॥

त्वौषंधीभ्यः प्रोक्षामीत्यांहान्चो ह्यंष ओषंधीभ्यः सम्भवंति यत्पशुर्पाम्पेरुर्सीत्यांहैष ह्यंपाम्पाता यो मेधांयारुभ्यते स्वात्तं चिथ्सदेव ह्वयमापो देवीः स्वदंतैनमित्यांह स्वदयंत्येवैनंमुपरिष्टात्प्रोक्षंत्युपरिष्टादेवैनम्मध्यं करोति पाययंत्यन्तर्त एवैनम्मध्यं करोत्यधस्तादुपौक्षति सर्वतं

पुवैन्म्मेध्यं करोति॥३५॥

वस्विति प्रस्व इत्युद्धांऽन्तर्त पृवैन्न्दर्श चाहा॥———[६]

अग्निना वै होत्रां देवा असुरान्भ्यंभवत्रृग्नयं सिम्ध्यमानायानुं ब्रूहीत्यांह भ्रातृंव्याभिभूत्ये स्प्तदंश सामिधेनीरन्वांह सप्तद्शः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यं

स्प्तद्शान्वांह् द्वादंश् मासाः पश्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरं प्रजा अनु प्र जांयन्ते प्रजानां प्रजननाय देवा वै सांमिधेनीरनूच्यं युज्ञं नान्वंपश्यन्थ्स प्रजापंतिस्तूष्णीमांघारम्॥

आघारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वंपश्यन् यत्तूष्णीमांघारमांघारयं यज्ञस्यानुंख्यात्या असुंरेषु वै यज्ञ आंसीत्तं देवास्तूंष्णी १ होमेनांव यत्तूष्णीमांघारमांघारयंति भ्रातृंव्यस्यैव तद्यज्ञं वृंङ्के परिधीन्थ्सम्मांष्टिं पुनात्येवैनान्निस्निः सम्मांष्टिं त्र्यांवृद्धि यज्ञोऽथो रक्षंसामपंहत्यै द्वादंश सम्पंद्यन्ते द्वादंश॥३७॥

तृतीयः प्रश्नः

मासाः संवध्मरः संवध्मरमेव प्रीणात्यथी संवध्मरमेवास्मा उपं दधाति सुवर्गस्यं लोकस्य समेध्ये शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदांघारौऽग्निः सर्वा देवता यदांघारमांघारयंति शीर्षत एव यज्ञस्य यजमानः सर्वा देवता अवं रुन्द्वे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदांघार आत्मा पृश्ररांघारमाघार्य पृश्र् समनत्त्वात्मन्नेव यज्ञस्यं॥३८॥

शिरः प्रति दधाति सं ते प्राणो वायुना गच्छतामित्यांह वायुदेवत्यों वे प्राणो वायावेवास्य प्राणं जुंहोति सं यज्ञेत्रैरङ्गांनि सं यज्ञपंतिराशिषेत्यांह यज्ञपंतिमेवास्याशिषं गमयति विश्वरूपो वे त्वाष्ट्र उपिरष्टात्पशुम्भ्यंवमीत्तस्मादुपिरष्ट चिन्त यदुपिरष्टात्पशु सम्मनिक्त मेध्यंमेव॥३९॥

पुनं क्रोत्यृत्विजों वृणीते छन्दा रेस्येव वृणीते सप्त वृणीते सप्त ग्राम्याः पृशवः सप्तार्ण्याः सप्त छन्दा रेस्युभयस्यावं रुद्धाः एकांदश प्रयाजान् यंजिति दश वै पृशोः प्राणा आत्मैकांदृशो यावांनेव पृशुस्तम्प्र यंजिति वपामेकः परि शय आत्मैवात्मानम्परि शये वज्रो वै स्विधंतिर्वज्ञो यूपशकलो घृतं खलु वै देवा वर्ज्ञं कृत्वा सोमम्प्रम्यतेनाक्तौ पृशं त्रांयेथामित्यांह् वज्रेणैवैनं वशें कृत्वा लेभते॥४०॥

आधारम्यंद्यन्ते द्वादंशात्मन्नेव यज्ञस्य मेध्यंमेव खलु वा अष्टादंश चाणाा—[७]
पर्यम्नि करोति सर्वृहुतंमेवैनं करोत्यस्केन्द्यायास्केन्न् ह हि
द्यद्धतस्य स्कन्दंति त्रिः पर्यम्नि करोति त्र्यांवद्धि यज्ञो-

तद्यद्धृतस्य स्कन्दंति त्रिः पर्यम्नि करोति त्र्यांवृद्धि यज्ञो-ऽथो रक्षंसामपंहत्यै ब्रह्मवादिनों वदन्त्यन्वारभ्यः पृशू (३) र्नान्वारभ्या (३) इतिं मृत्यवे वा एष नीयते यत्पृशुस्तं यदंन्वारभेत प्रमायंको यजमानः स्यादथो खल्बांहः सुवर्गाय वा एष लोकायं नीयते यत्॥४१॥

प्श्रिति यन्नान्वारभेत सुवर्गाल्लोकाद्यजंमानो हीयेत वपाश्रपंणीभ्याम्न्वारंभते तन्नेवान्वारंब्यं नेवानंन्वारब्यमुप् प्रेष्यं होतर्ह्व्या देवेभ्य इत्याहिषितः हि कर्म क्रियते रेवंतीर्य्ज्ञपंतिं प्रियधा विंश्तेत्यांह यथाय्जुरेवैतद्ग्निनां पुरस्तादेति रक्षंसामपंहत्यै पृथिव्याः संपृचंः पाहीतिं

बर्हिः॥४२॥

उपाँस्यत्यस्कंन्दायास्कंन्न् हि तद्यद्वर्रिष्टि स्कन्द्त्यथों बर्हिषदंमेवेनं करोति पराङा वर्ततेऽध्वर्युः पृशोः संज्ञप्यमानात्पृशुभ्यं एव तन्नि ह्रुंत आत्मनोनां व्रस्काय् गच्छंति श्रियम्प्र पृश्चनां प्रोति य एवं वेदं पृश्चा होति वा एषा प्राच्युदानीयते यत्पत्नी नमंस्त आतानेत्यां हादित्यस्य व रश्मयंः॥४३॥

आतानास्तेभ्यं एव नमंस्करोत्यन्वा प्रेहीत्यांह् भ्रातृं व्यो वा अर्वा भ्रातृं व्यापनुत्त्ये घृतस्यं कुल्यामनुं सह प्रजयां सह रायस्पोषेणेत्यांहाशिषंमेवेतामा शास्त आपो देवीः शुद्धायुव इत्यांह यथायजुरेवेतत्॥४४॥

लोकार्य नीयते यहुर्ही रुश्मर्यः सप्तित्रिर्शश्च॥८॥॥————[८]

पृशोर्वा आलेब्यस्य प्राणाञ्छुगृंच्छति वाक्त आ प्यांयतां प्राणस्त आ प्यांयतामित्यांह प्राणेभ्यं एवास्य शुच श्रे शमयति सा प्राणेभ्योऽिधं पृथिवी श्र शुक्प्र विंशति शमहोंभ्यामिति नि नंयत्यहोरात्राभ्यांमेव पृथिव्ये शुच श्रे शमयत्योषंधे त्रायंस्वैन श्रं स्विधंते मैन श्रे हिश्सीरित्यांह वज्रो वै स्विधंतिः॥४५॥

शान्त्यै पार्श्वत आच्छांति मध्यतो हि मंनुष्यां आच्छान्तिं तिरश्चीनमा च्छांत्यनूचीन् हि मंनुष्यां आच्छान्ति व्यावृत्त्यै रक्षंसाम्भागोऽसीतिं स्थविमृतो ब्रहिर्क्कापांस्यत्यस्नेव रक्षांश्री निरवंदयत इदमृहश्र रक्षोऽध्मं तमो नयामि योंऽस्मान्द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्म इत्यांह् द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव॥४६॥

द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तावुभावंधमं तमो नयतीषे त्वेतिं वपामुत्खिंदतीच्छतं इव ह्येष यो यजंते यदुंपतृन्द्याद्रुद्रौंऽस्य पश्न्यातुंकः स्याद्यन्नोपतृन्द्यादयंता स्याद्न्ययोपतृणत्त्यन्यया न धृत्ये घृतेनं द्यावापृथिवी प्रोण्वांथामित्यांह् द्यावांपृथिवी एव रसेनान्त्त्विछेन्नः॥४७॥

रायः सुवीर् इत्यांह यथायजुर्वेतत्क्रूरिमंव् वा पृतत्कंरोति यद्वपामुंत्खिदत्युर्वन्तिरिक्षमिन्विहीत्यांह् शान्त्यै प्र वा पृषोंऽस्माल्लोकाच्यंवते यः पृशुम्मृत्यवे नीयमानमन्वारभंते वपाश्रपंणी पुनर्न्वारंभतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यग्निनां पुरस्तांदित रक्षंसामपंहत्या अथो देवतां पृव ह्व्येनं॥४८॥ अन्वेति नान्तममङ्गारमिते हरेद्यदंन्तममङ्गारमितहरेद्देवता

अति मन्येत वायो वीहि स्तोकानामित्यांह तस्माद्विभंक्ताः स्तोका अवं पद्यन्तेऽग्रं वा एतत्पंशूनां यद्यपाग्रमोषंधीनाम्बर्हिर्रं समर्धयत्यथो ओषंधीष्वेव पृशून्प्रति ष्ठापयति स्वाहांकृतीभ्यः प्रेष्येत्यांह॥४९॥

यज्ञस्य समिष्ठि प्राणापानौ वा एतौ पंशूनां यत्पृंषदाज्यमात्मा वपा पृंषदाज्यमंभिघार्य वपामभि घारयत्यात्मन्नेव पंशूनाम्प्राणापानौ दंधाति स्वाहोर्ध्वनंभसम्मारुव गंच्छत्मित्यांहोर्ध्वनंभा ह स्म वै मांरुतो देवानां वपाश्रपंणी प्रहंरित तेनैवेने प्र हंरित विषूंची प्र हंरित तस्माद्विष्वंश्रौ प्राणापानौ॥५०॥

पृशुमालभ्यं पुरोडाशं निर्वपिति समेधमेवैनमा लेभते वपयाँ प्रचर्य पुरोडाशंन प्र चंरत्यूर्ग्वे पुरोडाश ऊर्जमेव पंशूनाम्मध्यतो देधात्यथों पृशोरेव छिद्रमिपं दधाति पृषदाज्यस्योपहत्य त्रिः पृच्छति शृत ह्वीः (३) शंमित्रिति त्रिषंत्या हि देवा योऽश्वंत शृतमाह स एनंसा प्राणापानौ वा पृतौ पंशूनाम्॥५१॥

यत्पृषदाज्यम्पृशोः खलु वा आलंब्यस्य हृदंयमात्माभि समेति यत्पृषदाज्येन हृदंयमभिघारयंत्यात्मन्नेव पंशूनाम्प्राणापा दंधाति पृशुना वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभविष्यन्तीति तस्य शिरंश्छित्त्वा मेधुम्प्राक्षांरयन्थ्स प्रक्षोऽभवत्तत्प्रक्षस्यं प्रक्षत्वं यत्प्रक्षशाखोत्तंरब्र्हिर्भवंति समेधस्यैव॥५२॥

पृशोरवं द्यति पृशुं वे ह्रियमाण् रक्षा रस्यनुं सचन्तेऽन्त्रा यूपं चाहवनीयं च हरित रक्षंसामपंहत्ये पृशोर्वा आलंब्यस्य मनोऽपं क्रामित मृनोतांये ह्विषोऽवदीयमान्स्यानुं ब्रूहीत्यांह् मनं पृवास्यावं रुन्द्ध एकांदशावदानान्यवं द्यति दश् वे पृशोः प्राणा आत्मैकांदशो यावांनेव पृशुस्तस्यावं॥५३॥

द्यति हृदंयस्याग्रेऽवं द्यत्यथं जिह्वाया अथ् वक्षंसो यहै हृदंयनाभिगच्छंति ति विह्वयां वदित यि विह्वया वदिति तदुरसोऽि निर्वदत्येतद्दै पृशोर्यथापूर्वं यस्यैवमंवदायं यथाकाम्मुत्तंरेषामवद्यतिं यथापूर्वमेवास्यं पृशोरवत्तम्भविति मध्यतो गुदस्यावं द्यति मध्यतो हि प्राण उत्तमस्यावं द्यति॥५४॥ उत्तमो हि प्राणो यदीतंरं यदीतंरमुभयंमेवाजांमि जायमानो वै ब्राँह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जांयते ब्रह्मचर्येणर्षिभ्यो यज्ञेनं देवेभ्यः प्रजयां पितृभ्यं एष वा अनृणो यः पुत्री यज्वां ब्रह्मचारिवासी तदंवदानैरेवावं दयते तदंवदानांनामवदान्त्वन्दंवासुराः संयंत्ता आस्नते देवा अग्निमंब्रुवन्त्वयां वीरेणासुंरान्भि भंवामेतिं॥५॥

सौंऽब्रवीद्वरं वृणै पृशोरुं छारमुं छुंरा इति स एतमुं छारमुदंहरत दोः पूर्वार्धस्यं गुदम्मध्यतः श्रोणिं जघनार्धस्य ततो देवा अभवन्परासुंरा यत्र्यङ्गाणाः । समव् छति भ्रातृं व्याभिभूत्ये भवंत्यात्मना परां स्य भ्रातृं व्यो भवत्यक्ष्णयावं छति तस्मां दक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्ये॥ ५६॥

पुतौ पंशूना॰ समेंधस्यैव तस्यावीं तुमस्यावं द्यतीति पश्चंचत्वारि॰शच॥10॥॥**——[१०]**

मेदंसा सुचौ प्रोर्णोति मेदोरूपा वै प्शवों रूपमेव पृश्षुं दधाति यूषन्नंवधाय प्रोर्णोति रसो वा एष पंशूनां यद्यू रसमेव पृश्षुं दधाति पार्श्वनं वसाहोमम्प्र यौति मध्यं वा एतत्पंशूनां यत्पार्श्वर रसं एष पंशूनां यद्वसा यत्पार्श्वनं वसाहोमम्प्रयौति मध्यत एव पंशूना रसं दधाति घ्रन्ति॥५७॥

वा एतत्पशुं यथ्संज्ञपयंन्त्यैन्द्रः खलु वै देवतंया प्राण ऐन्द्रोऽपान ऐन्द्रः प्राणो अङ्गेअङ्गे नि देध्यदित्यांह प्राणापानावेव पशुषुं दधाति देवं त्वष्टभूरि ते स॰संमेत्वित्यांह त्वाष्ट्रा हि देवतंया पशवो विषुंरूपा यथ्सलंक्ष्माणो भव्येत्यांह विषुंरूपा होते सन्तः सलंक्ष्माण एतर्हि भवंन्ति देवत्रा यन्तम्॥५८॥

अवंसे सखायोऽनुं त्वा माता पितरों मदन्त्वत्याहानुंमतमेवैन पित्रा सुंवर्गं लोकं गंमयत्यर्ध्चे वंसाहोमं जुंहोत्यसौ वा अर्ध्च इयमर्ध्च इमे एव रसेनानिक्त दिशों जुहोति दिशं एव रसेनानक्त्यथों दिग्भ्य एवोर्ज् रसमवं रुन्द्वे प्राणापानौ वा एतौ पंशूनां यत्पृषदाज्यं वानस्पत्याः खलुं॥५९॥

वै देवतंया पृशवो यत्पृषदाज्यस्योपहत्याह् वनस्पत्ये-ऽनं ब्रूहि वनस्पतंये प्रेष्येतिं प्राणापानावेव पृशुषुं दधात्यन्यस्यान्यस्य समवृत्तः समवंद्यति तस्मान्नानांरूपाः पृशवो यूष्णोपं सिश्चति रसो वा एष पंशूनां यद्यू रसंमेव पृशुषुं दधातीडामुपं ह्वयते पृशवो वा इडां पृशूनेवोपं ह्वयते चुतुरुपं ह्वयते॥६०॥

चतुंष्पादो हि पृशवो यं कामयेतापृशः स्यादित्यंमेदस्कं तस्मा आ दंध्यान्मेदोरूपा वै पृशवो रूपेणैवेनंम्पृशुभ्यो निर्मजत्यपृशुरेव भंवति यं कामयेत पृशवो रूपेणैवास्मे मेदंस्वत्तस्मा आ दंध्यान्मेदोरूपा वै पृशवो रूपेणैवास्मे पृश्चवं रुन्द्धे पशुमानेव भंवति प्रजापंतिर्य्ज्ञमंसृजत् स आज्यम्॥६१॥

पुरस्तांदसृजत पृशुम्मध्यतः पृंषदाज्यम्पश्चात्तस्मादाज्येन प्रयाजा इंज्यन्ते पृशुनां मध्यतः पृंषदाज्येनांनूयाजास्तस्मादेतिन् पश्चाथ्मृष्टइ ह्येकांदशानूयाजान् यंजित दश व पृशोः प्राणा आत्मैकांदशो यावांनेव पृशुस्तमन् यजित प्रन्ति वा पृतत्पृशुं यथ्मंज्ञपर्यन्ति प्राणापानौ खलु वा पृतौ पंशूनां यत्पृंषदाज्यं यत्पृंषदाज्येनांनूयाजान् यजित प्राणापानावेव पृशुषुं दधाति॥६२॥

प्रन्ति यन्तुङ्क्षलुं चतुरुपं ह्वयत् आज्यं यत्पृषदाज्येन षद्गं॥11॥॥———[११]

युज्ञेन ता उपयङ्किर्देवा वै युज्ञमाग्नीप्रे ब्रह्मवादिनः सत्वै देवस्य ग्रावाणं प्राण उपार्श्वंग्रा देवा वा उपार्शौ वाग्वै मित्रं युज्ञस्य बृहुस्पतिंर्देवा वा आंग्रयणाग्रानेकांदश॥11॥ युज्ञेनं लोके तृतीयः प्रश्नः 23

पंशुमान्थस्याथ्सवंनुम्माध्यंन्दिनं वाग्वा अरिक्तानि तत्प्रजा अभ्येकंपश्चाशत्॥51॥ युज्ञेन गौर्भि निवंति॥॥————[१२]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io} \ | \ \ {\sf http://github.com/stotrasamhita.github.io} \ |$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/